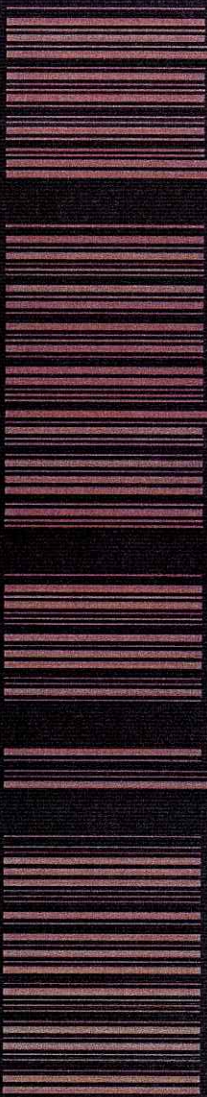


CONSUM A LES NOSTRES MANS



El decreixement
Pàg 3



Els videojocs
Pàg 6



Els mòbils
Pàg 7



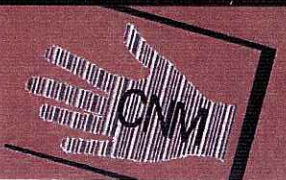
Les talles i el cos
Pàg 10



C

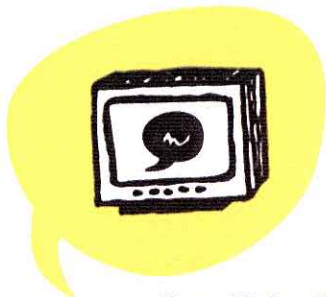
N

M





"Limit 14 dies" som un grup d'alumnes de segon d'ESO, que hem decidit elaborar una revista, perquè volem fer saber les nostres preocupacions vers el consum responsable, i així conscienciar a la gent per tal que no es deixi dur per la societat del consum.



Estem contra l'analfabetisme mediàtic!! I tu?



Per l'elaboració d'aquesta revista, vam decidir repartir totes les tasques entre els tots els membres del grup. Així doncs, la Lorena Torres, es va encarregar de fer els aticles, juntament amb la Iris Olea i la Araceli Moledo. L'Ester Fernández, es va encarregar del disseny de la revista, i de la cerca d'alguns articles. En Jaume Boix, es va encarregar de fer la part lúdica de la revista, i fer les entrevistes. El Professor Andreu Rabassa, s'ha fet càrrec de supervisar la revista, i obrir-nos portes per poder fer les entrevistes.

I per acabar... només dir-vos que desitgem que us agradi!!

Índex

El decreixement

Pàgina 3

Entrevista a Marta Vilaró

Pàgina 4

Els Videojocs i nosaltres

Pàgina 6

Mòbils: consum responsable

Pàgina 7

Projecte Escoles Verdes

Pàgina 8

Entrevista Imma Llorens

Pàgina 9

Els nostres cosos i les talles

Pàgina 10

Els productes ecològics

Pàgina 11

El nostre còmic

Pàgina 12

El decreixement

En què consisteix?

Sembla que el nostre planeta no podrà suportar durant massa temps més el ritme d'explotació i maltracte amb què l'estem obsequiant. Una de les propostes que més ens han cridat l'atenció és la del decreixement.

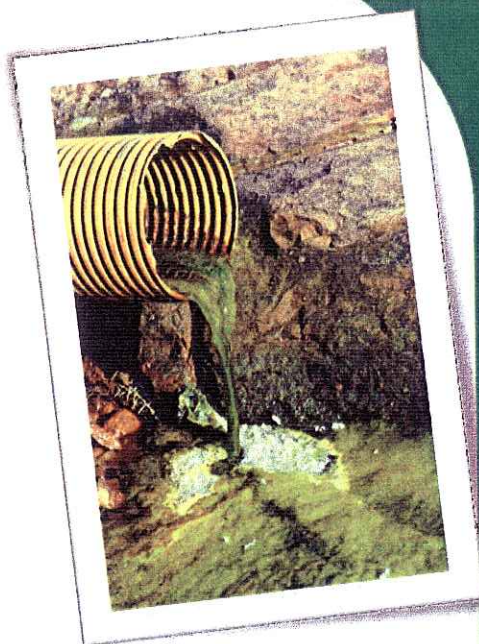
El decreixement és un concepte polític, econòmic i social que s'oposa al relatiu consens polític actual sobre el creixement econòmic.

Aquesta idea tant absurda de basar tota l'economia en el productivisme es torna a discutir des de fa poc posant en qüestió el desenvolupament sostenible, concepte que és vist

pels partidaris del decreixement com un oxímoron (es veu que això és una contradicció entre ambdós termes): a ritme actual, el 20% de la població consumeix el 80% dels recursos naturals.

Aquest 20% de la població més rica, per tant i sempre des del punt de vista dels partidaris del decreixement, no té una cap altre més opció que reduir la producció i el seu consum per tal de decreixer.

El consum d'aquests recursos no fa més que accelerar el seu esgotament. El problema de l'esgotament dels recursos energètics tampoc es té en compte. Sembla ser que mentre hi hagi recursos, cal explotar-los a tot drap. A la vegada, això



multiplica la petjada ecològica.

Pels seus partidaris, el decreixement serà, tard o d'hora, imposat per la reducció dels recursos naturals. Per tant proposen d'anticipar-se a la situació de forma voluntària per pal·liar els efectes negatius que això comportarà a la qualitat de vida de

Qui és la Marta Vilaró?

Després d'investigar una mica la iniciativa del decreixement, de seguida ens vam trobar amb un nom propi que sortia vinculat amb la majoria d'actes que aquest col·lectiu ha organitzat. Aquest nom és Marta Vilaró que, d'una banda, és coordinadora de la marxa pel decreixement i, d'altra, es membre del col·lectiu obrint portes que té relació directa amb el consum responsable.



Entrevista a la Marta Vilaró

1.- En primer lloc, ens podries fer cinc cèntims dels objectius que perseguim amb la iniciativa que promou el decreixement?

El decreixement planteja un model de vida basat en el "viure amb menys, perquè els altres senzillament puguin viure", i quan ens referim als altres, no només ens referim al anomenat tercer món, o als que no tenen tants recursos o comoditats a l'abast, ens referim també a totes aquelles persones que hauràn d'habitar aquest planeta els anys que vindran...al llarg del temps. Amb aquesta idea, ara per ara, perseguim un objectiu principal: que les persones, siguin de l'edat que siguin o del lloc que siguin, **tinguin les eines i la informació a l'abast per ser capaces d' obrir els ulls** davant una realitat que a voltes s'encobreix per interessos econòmics o polítics: l'energia que avui mou el món, sobretot les formes de vida del "primer món", és limitada, per tant, un dia o altre, més tard o més d'hora, s'acabarà. Vivim en un món on el creixement és valorat com a positiu, el progrés a costa del que sigui, avançar en noves tecnologies, créixer en producció alimentària, en roba, cosmètics, construcció d'habitatges, en infraestructures, econòmicament... més, més, sempre més ... a costa de què? de la destrucció del territori, de paisatges, de camps de conreu, de famílies senceres que han d'abandonar les seves llars per deixar pas a carreteres, edificis.... En definitiva, l'ambició per créixer, íntimament relacio-

nada amb el sistema econòmic actual, passa per sobre de les persones i les seves vides. No les té en compte. El decreixement no significa tornar a les coves, és clar, significa aturar la roda boja del creixement, del consumisme, del malgastament de recursos energètics i vitals tan importants per la vida com el petroli, l'aigua, el gas, els camps de conreu, els boscos...significa parar i pensar. Pensar en allò que va malament i allò que va bé, proposar alternatives, solucions a problemes que han sorgit de les presses per créixer, pensar en altres maneres de fer les coses, d'organitzar-nos. Altres maneres de viure el món que ens envolta (el nostre barri o poble). Sentint-nos capaços i capaces d'influir-hi. Perquè som les persones i no els diners el que fan moure el món (els pobles, els barris i el camp).

2.- Pots proposar-nos propostes concretes?

Compartir cotxe, utilitzar el tren o la bicicleta quan el cotxe no és estrictament necessari, construir o comprar a cooperatives de consum solidari pròximes (és a dir, comprar directament als pagesos més propers al lloc on viviu, si pot ser cultiu ecològic millor...), no agafar les bosses de plàstic (anar amb un carro, un cistell o una motxilla), anar i/o organitzar mercats d'intercanvi on hi podeu trobar roba i objectes de tot tipus, no malgastar l'aigua, educar els fills i filles que tindreu a pensar en els altres, difondre la informació, xerrar, pensar i actuar contra les injustí-

cies. Informar-vos pel vostre compte, per exemple sobre què són les banques ètiques. Sobre com funciona i es crea el diner pel que tant temps haureu de treballar...

3.-Quina és la teva tasca dins d'aquest grup?

El meu paper en el decreixement ha estat com el de totes les persones que hi hem cregut des d'un principi: debatre, informar-me, escriure...i un cop hem vist que cada cop més i més persones hi creien i dedicaven temps lliure a construir una base sòlida (avui dia el temps lliure és or!), hem passat a l'acció. Avui en dia, coordino des de Barcelona la Marxa pel decreixement.

4.-Quins missatges directes ens adreçaríes als adolescents pel que fa a consumir de forma responsable?

Que no us cregueu tot el que us diuen, que sigueu crítics, que busqueu informació per vosaltres mateixos, que us rebeieu (fent accions no violentes, manifestacions, construint projectes locals, cooperatives de treball, de consum...). Que no us conformeu amb allò que creieu que no és just. I intenteu, en el grau possible de cadascú, ser coherents amb el que penseu. Poc a poc, no cal que sigui d'un dia per l'altre ni molt menys... A la marxa pel decreixement encara ens queda molt camí (difícil) per ser del tot coherents, però anem caminant.

5.- Ara per ara, amb quines dificultats us esteu trobant?

Amb les que s'acostuma a trobar qualsevol moviment social: poc accés als mitjans de comunicació oficials, ignorància per part dels polítics, falta de persones amb energia i temps, molta informació arriba criminalitzada o esbiaixada a la ciutadania...

6.- Quina connexió teniu, si és que en teniu, amb la classe política i per què?

Cap. Pocs polítics es mullen pel que realment creuen i aquests pocs normalment acaben dimitint. Tenen moltes pressions i se'ls escapen moltes coses de les mans, però el pitjor no és això; el pitjor és que no són humils i per no quedar malament fan el que sigui. Manipulen i enganyen. No creiem en els polítics i molts cops s'aprofiten de les nostres idees per fer-les seves. El problema és caure en la temptació de demanar subvencions per diners. Cada projecte, els locals, les fotocòpies, el telèfon, alliberar una persona... són diners que no tenim i que si no surten de les butxaques de les persones que hi creiem, no surten d'enlloc. Però demanar diners a la Generalitat per projectes socials i col·lectius, és entrar en el seu ritme de fer les coses i

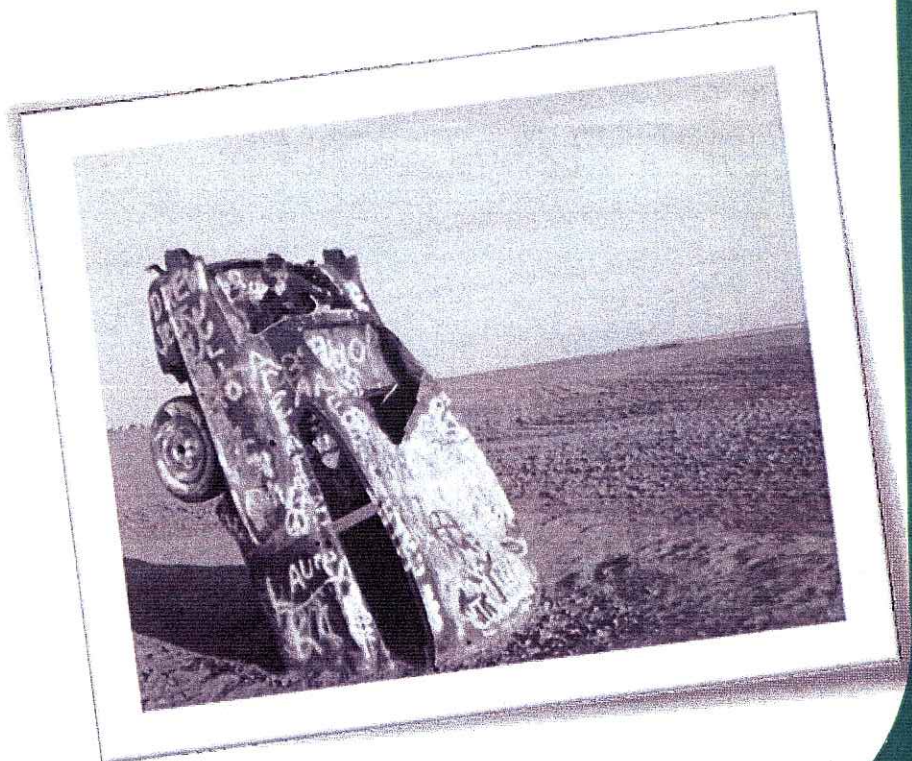
estar sota el seu control. Per tant, intentem fugir-ne el màxim, sempre que podem és clar!!!

7.- Hem vist que a la web d'obrint porfes aneu més enllà del que és el consum i proposeu moltes altres coses... En quines creus que ens hi podem afegir els adolescents? Per què?

Us podeu afegir en tot. Deixar de consumir de forma abusiva és un primer pas... gairebé el més fàcil. Hi ha alternatives a la Coca-Cola (Altercola), raba xulíssima als mercats d'intercanvi, música i beguda als centres socials, Mooncup, aliments ecològics, bicicletes, trens, cotxes compartits



Si tot això no hi és prop de casa vostra, podeu intentar construir-ho. Fer projectes socials oberts a tothom, podeu conèixer experiències i a partir d'aquí construir. Us podeu organitzar. Teniu tota una vida per endavant i molt per construir. Espero que no construïu més i més edificis, sino idees i projectes socials que estiguin arrelats en el pensar en els altres i el món que us envolta. Molta



Els videojocs i nosaltres

Al principi demana als pares que li comprin una consola, els fa gràcia, juguen a pokémon, digimón, etc. Qui podria pensar que, al cap de uns anys, ja té tot un cementiri de consoles, incomputables jocs, i que no s'hi pot ni parlar ja que no decanta la mirada de la pantalla de joc ni un sol instant. Arriba de l'escola, ni estudiar ni res, només videojocs, consola i més videojocs. Els indicis de que comencen a ser addictes solen ser: Es fica molt al joc, si li parles, ni t'escolta; està en altre món, ni que estiguis davant seu aparta la mirada de la televisió; deixa les activitats que feia, per molt que li agradessin, ara prefereix jugar a la consola; en comptes d'anar-se'n a dormir d'hora, prefereix quedar-se jugant fins tard; s'aparta de la família; els estudis en decadència.... Fins a quins extrems pot arribar això? No només deixem de relacionar-nos, ni totes les altres coses, podem arribar a uns extrems molt bèsties, s'han donat casos de que s'han ficat tant al joc, que han acabat pensant que hi són dintre, o que ells són alguns dels personatges. Per exemple, un noi, al 2000, va matar als seus pares i a la seva germana amb una katana (espasa japonesa), perquè pensava que era el protagonista de Final Fantasy VIII. S'havia tallat fins i tot el cabell igual que el nano del joc. Això pot començar simplement per problemes familiars, que per fugir, es distreu, i al final s'ha de

distreure tantes hores, que acaba depenent-ne. Problemes a l'escola, no té amics, per ser diferent, llavors comença a jugar, en el lloc el personatge es perfecte, fort, i ningú el rebutja, l'agradaria ser així, i al final s'enganxa. Allà la vida es molt més fàcil. És molt independent, no li agrada estar amb les persones, no consegueix adaptar-

se, al joc ho pot fer, i si no li surt bé, apaga la consola i torna a començar, així tot es més fàcil. Però, cal dir que la solució no es prohibir les consoles, perquè això no es manifesta en tothom, els videojocs no son cap amenaça, mentre que hi jugues controladament, de fet també tenen moltes avantatges que cal tenir en compte.

Així doncs, els videojocs...

- Permeten desenvolupar diverses habilitats, augmenten l'autoestima, fomenten la superació i brinden l'oportunitat d'expressar sentiments i emocions.
- Ofereixen l'oportunitat de transmetre continguts i valors.
- Són una eina útil per adquirir habilitats pròpies de la societat digital.
- Atesa la variada oferta comercial que hi ha, permeten compartir els jocs amb altres persones.
- Cada cop hi ha més videojocs que estimulen l'activitat física i la creativitat.
- Són també una nova forma d'expressió cultural i artística que compta amb productes d'alta qualitat en el mercat.



Mòbils: en fem un consum responsable?

En el moment que surts al carrer, i mires al teu voltant és molt fàcil que pugis trobar alguna persona parlant per el movil. Pero no es una cosa estranya perquè ara, qui no té mòbil? Els adolescents estem entre els més afectats, ja que en som uns súper consumidors. I es que per diferents fonts d'informació hem pogut veure, que un 93% dels adolescents tenen mòbil propi, i que l'altre 7% utilitzen el familiar o no en tenen.

A l'hora d'utilitzar-lo som força desastrosos, ja que en la majoria dels casos no sabem controlar-ne l'ús i això fa que l'augment de les despeses augmenti, i els pares hagin de treballar més per aconseguir pagar tots els desitjos dels "nens". El cas dels adults és una mica diferent, perquè alguns son més responsables a l'hora d'utilitzar el mòbil, però també hi ha força mòbildependència...

Bo i així, aquest no es el problema que més preocupa amb el mòbils, si no que la gent vol



anar "a la moda", i es canvien de mòbils, com es canvien de mitjons, i això fa que les indústries cada dos per tres disenyin mòbils que a l'hora de mirar-lo satisfaci la vista, i portin milers de programes llevat no sapiguem ni per a què serveixen. I per poder presumir de que té més coses i que el seu diseny es més novedós, es comprin cada dos per tres mòbils nous. I després en alguns casos els clients s'han trobat amb mòbils pitjors, que els que tenien abans. Els casos més normals són que el mòbil no té la ca-

pacitat de rebre cobertura que alguns vells, o altres diferents. Això fa que els adolescents tant consumidors de coses noves, alguns es canvien els mòbils en menys d'un període d'un any. I això fa que es fabriquen mòbils i més mòbils sense parar, i els vells els llencem com qualsevol cosa sense pensar en el nostre medi. Hi ha gent que no pensa en el mal que fa a la Terra llençant un mòbil com si res a la brossa... no pensa que s'ha de reciclar i que per més que reciclem encara fem mal construït de nous, perquè en resulta un gran desapropietament dels recursos i energies que tenim al nostre planeta. Així que no ens hem de deixar portar per les modes i hem de pensar en el nostre futur i en el de la Terra, que no per consumir inecessàriament ens en quedem sense nosaltres i... els nostres fills?



El projecte Escoles Verdes

En què consisteix?

El programa escoles verdes és una iniciativa del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. Les escoles que s'uneixen a aquest programa assumeixen el compromís de portar a terme una sèrie d'iniciatives per la millora ambiental del nostre entorn i per crear una consciència mediambiental als alumnes. Per aconseguir aquests objectius hi ha uns equips de assessorament que ajuden a realitzar una avaluació inicial del estat de l'escola i a definir una sèrie d'objectius mediambientals que s'han de dur a terme en un temps determinat. Ser una Escola Verda vol dir una escola que té en compte el seu entorn, que procura no malgastar recursos, i que ajuda i col·labora a millorar la vida de tots els éssers vius que habiten al Planeta. Ser Escola Verda incorpora criteris ambientals en el currículum i en la gestió interna del Centre.

Fases del projecte

Aquest projecte consta de tres fases diferenciades:

1ª fase.-És l'elaboració de la "Diagnosi ambiental" per poder conèixer el punt de partida del centre i poder començar el procés.

2ª fase.-L'elaboració del "Pla de cohesió ambiental", document on s'especifiquen els objectius

que s'han d'aconseguir i les línies d'actuació que el Centre desenvoluparà.

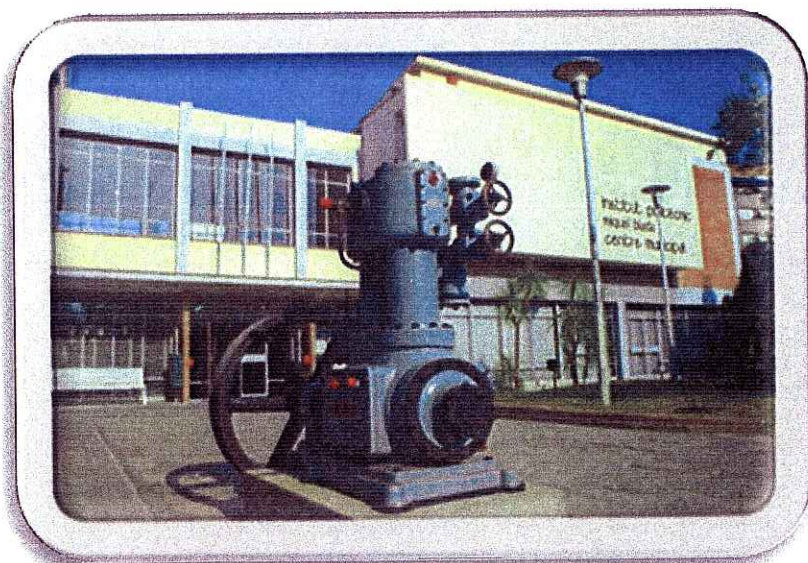
3ª fase.-Les propostes que agin recollit en el "Pla de cohesió ambiental" caldrà realitzar-les. Per tant el centre haurà de redactar un "Pla d'actuació", document on es recullen els objectius i les actuacions que es volen portar a terme durant el curs següent. Un cop s'hagi avaluat el "Pla de cohesió ambiental" presentat i la primera proposta del "Pla d'actuació", s'obtindrà el distintiu d'Escola Verda. Aquest Distintiu consisteix en un certificat de la Generalitat de Catalunya i en una placa per col·locar-la en el Centre, i té un vigència de dos anys. Aquest Distintiu és renovable al cap de dos anys en funció de les noves propostes d'actuació. El Distintiu "Escola

Verda" el té aquell Centre que: reorienta l'educació cap a un desenvolupament sostenible, promou canvis d'actitud en la gestió, fent-la més respectuosa amb el medi, participa en projectes locals de millora ambiental.

Organització

El projecte l'han de dur a terme tots els sectors del Centre: mestres, pares i mares, alumnes, monitors, personal de neteja i personal d'administració i serveis, e integra els diferents àmbits del Centre (edificis, menjador escolar, patis...).

L'òrgan de gestió serà el "Comitè ambiental" on hi seran presents tots els sectors implicats. Una "Coordinadora ambiental" farà la coordinació de tot el Projecte.



Entrevistem la Imma Llorens

Cap d'estudis del nostre centre: l'IES Miquel Biada

1. Saps en què consisteix el programa *Escoles Verdes*?

Sí, són escoles que aposten pel medi ambient i que per a denominar-se d'aquesta així han de fer l'esforç de pensar d'una forma molt més ecològica que la que estem acostumats a tenir.

2. El nostre centre participa en aquest projecte? Per què?

No, perquè és un projecte llarg que dura tres anys i necessitem que tots els professors hi vulguin participar. Ara mateix tenim unes altres prioritats, tot i que és clar que no ho descartem. Cal un gran compromís per part de tothom i ara els nostres esforços no van per aquí.

3. El centre ha pensat algun cop en participar-hi?

Sí. Ens ho vam plantejar, de fet una alumna va agafar aquest tema com a treball de recerca, tenia que informar-se sobre quins requisits feien falta per ser una escola verda. Ho va fer i quan vam veure tot els requisits, vam veure que no era una iniciativa qualsevol i que de moment, no podíem afrontar-ho.

4. Quins requisits serien necessaris per participar-hi?

Que dintre del programa de les matèries hi hagués una per cons-

cienciar als alumnes sobre el medi ambient, que en l'organització del centre s'hi hagin contemplat les estratègies mediambientals adients i un llarg etc.

5. Si l'institut entrés en el programa *d'Escoles Verdes*, quins canvis s'haurien de fer?

Algunes coses ja les fem, com el reciclatge, que tenim papereres per al paper, les piles, l'oli, etc... Però encara s'haurien de canviar més coses.

6. Creus que és necessari entrar en un programa *d'Escoles Verdes*?

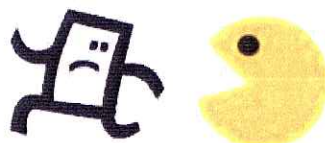
A mi, personalment, m'agradaria entrar-hi perquè és necessari i a més és una cosa important.

7. Creus que els alumnes voldrien participar en aquest projecte?

Jo penso que sí que hi participarien. No en tinc cap dubte.

8. Us interessaria posar a prova aquest projecte? Per què?

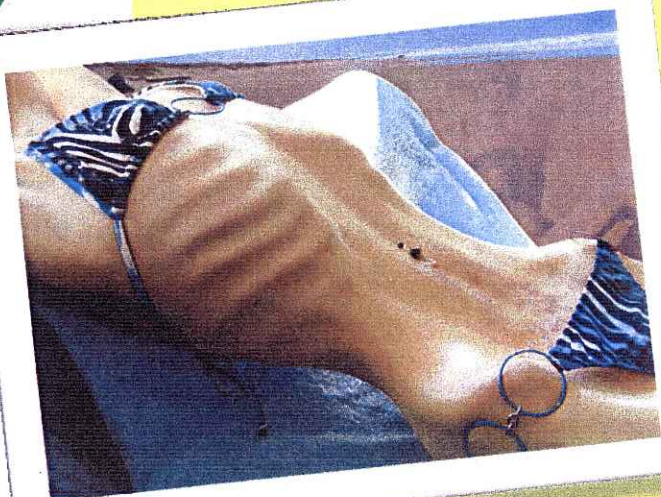
Sí, perquè és una cosa que ens convé a tots i que ajudaria als joves a ser més conscients amb el medi i la dificultat que ara mateix tenim de conservar-lo tal i com l'hem rebut. Ara bé, quan ho fem, cal fer-ho amb garanties d'èxit i no de qualsevol manera. Volem assegurar-nos que poguem assolir aquest repte amb totes les de guanyar.



**NO DEIXIS
QUE ET
MENGI...**



Els nostres cosos i les talles de la roba



- Anem de compres?
- Síiiiiiii! M'encanta comprar. M'encanta anar a comprar.
- Anar de compres, comprar!!!
- Anar a comprar roba!!
- M'encanta veure samarretes, saba-tilles, faldilles i pantalons.
- D'estampats, de colors, de teixidures. -Tot crida la meva atenció i desig; vaig buscant peces per a emportar-me-les a l'emprovador.
- Però deixa d'encantar-me quan miro les etiquetes...
- Què veig a les talles? Oh, no...

aquesta, no és. Segueixo buscant. 34, 36, 38... Veig alguna 40...

No trobo la meva talla i, per tant, vaig a preguntar-li a la dependenta per si tenen en el magatzem.

-No, aquest gènere no va fabricar talles més grans de la 42

- Mmm... ja, però és que tampoc no n'hi ha cap d'aquesta... (dic capcota)

- Llavors és que no en queden, com que en fan poquetes... De fet, tothom em pregunta per les mateixes talles.

- (Silenci)... Gràcies.

La nostra opinió al respecte...

Aquesta petita història dramatitzada es el que li passa a les majories de les noies que tenen una talla més elevada a la 38. Cada vegada que van a comprar es troben amb talles més petites a les seves i de les seves mai n'hi ha. Tot això pensem que, no ha de ser així. En aquest cas explica la història d'una noia que vol comprar-se uns pantalons, però no pot, perquè no hi ha del seu tallatge. Ara bé, quan ella va a preguntar-li a la dependenta, aquesta

li diu que de la talla 42 podria haver-n'hi alguna, que tothom li pregunta, però que segurament ja s'han esgotat. Sembla mala sort, però això és una constant i sembla que es respon amb alguna estratègia.

I es que la roba es fa a partir d'uns tallatges molts més petits que els de la dona Espanyola, ja que la mitja es d'un tallatge 38 o més elevada, i si tu vas a les botigues el que més trobes es de 32, 34, 36...

Aixo fa que la gent vulgui atri-

mar-se, fins que perdem el control i arribem a extrems com l'anorèxia. Per això pensem que haurien de fer-se les talles més grans ja que la gent trobaria la que li va bé, i no a l'inrevés, aconseguir que el teu cos s'adapti a les talles que més es troben en el mercat. Això sembla un disbarat, però és així. Totes en som testimoni.

La pregunta que ens fem és: volen noies primes per estalviar-se roba o què?

Els productes ecològics: una bona opció

Quines són les seves característiques?

La producció agrària ecològica, també coneguda com a agricultura ecològica o biològica, es situa dins de les anomenades agricultures alternatives.

A continuació mostrarem un dels principals objectius d'aquesta producció:

- Obtenció de productes alimentaris d'elevada qualitat nutritiva i organolèptica.
- Evitar la presència d'elements potencialment tòxics per a la salut humana en els productes.

I una de les més importants...

• Assegurar la conservació del medi ambient i el funcionament a llarg termini dels ecosistemes agraris, mitjançant l'aplicació i el desenvolupament de tecnologies apropiades que harmonitzin aquesta necessitat amb l'obtenció d'unes produccions econòmicament rendibles.

Desequilibri entre producció i consum

Pel que fa, actualment podem saber, que la demanda de productes ecològics, s'ha incrementat fins a un

13,25%, tot i que segurament és insuficient donats els beneficis que suposa.

I pel que fa a l'entorn del mercat, ha augmentat un 30%.

Malgrat tot, sovint no s'abasta la totalitat de la demanda de productes ecològics. És a dir: sembla impossible que hi hagimés demanda que oferta, quan el que es tracta és de consumir. Haurem de fer una campanya informativa per donar-ho a conèixer!!!

I si no trobeu productes ecològics nosaltres us proposem una sopeta ecològica que segur que us farà bon profit...

Busca a la sopa de lletres 8 paraules relacionades amb el consum més aviat responsable.

C	T	G	E	R	S	D	U	I	R	C	L	R
C	O	N	T	I	N	U	R	T	E	O	M	E
S	A	N	T	U	L	G	D	S	C	M	O	S
A	E	E	S	M	N	C	S	O	I	P	A	P
D	M	I	O	U	E	U	N	G	C	R	L	O
I	R	T	N	L	M	S	A	M	L	A	D	N
C	E	R	E	I	T	I	N	O	A	R	C	S
C	A	T	F	R	N	M	C	A	T	G	C	A
I	M	O	U	T	I	T	I	L	G	R	E	B
Ó	I	H	R	O	E	S	P	O	E	E	N	L
L	R	C	M	A	R	K	E	T	I	N	G	E
C	O	N	T	A	M	I	N	A	C	I	Ó	A



El nostre còmic



BY. JAUME BOIX

